

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 3. Secunda propositionis pars declaratur, & confirmatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica

NVI
124

Quæ omnia altiore modum intuen-
dum, ac supra communem hominum statum non obscure dem-
strant. Accedit Hugo Victorin lib. 4. de anima c. 14. ubi sic inquit. *Vidi talia, quamvis
hominum potest dignè loqui. Dicam tamen aliquid prout poterò, vidi Deum, sed per speculum.*

6. Vnde Mystica Theologia (vt bene notauit Dionysius Carthusianus in commen-
tarijs de Mystica Theologia cap. 3.) vocatur visio, contemplatio, intuitio: & Euri-
chus Arphius lib. 2. de Mystica Theologia capite 64. inquit: *Intellectus ita subleuatus,
& clarificatus à spiritu veritatis Deum videt in proprio speculo. Et inferius subiungit: Tribus
tantum lumen istius contemplationis spiritibus veram agnitionem, qua Deum videtur, sicut in
hac vita videri potest, &c. Et Venerabilis Bartholomæus à Martyribus in secunda parte
compend. cap. 13. §. 3. loquens de viris contemplatiuis ait: Datur aliquando illis ad quædam
puram ac lucidam diuinæ veritatis inspectionem peruenire, &c. Et Nicolaus Equius Contem-
plationem perfectam vocat visionem Dei. Imò D. Paulus cognitionem fidei appellat visio-
nem 1. ad Corinthios 13. ibi: *Videmus nunc per speculum in enigmate.* Qui modus loquen-
di communis est apud Patres, & Doctores Catholicos, qui etiam speciali, & potiori
titulo contemplationem illam perfectam quæ in hac vita per fidem de Deo, ac de
rebus diuinis habetur, visionem appellant, vt ex adductis testimonijs, & pluribus a-
lij similibus constat; beneque notauit noster Thomas à Iesu vbi supra, & Antonius
Sucquet lib. 3. de via vitæ æternæ dialog. de contemplatione cap. 16. Pater Ludou.
à Ponte, tom. 1. meditationum 3. parte meditatione 35. puncto 2. & ita Venerabilis il-
le vir Gregorius Lopez in hora mortis, loquens de rebus futuræ vitæ, vt refert Lofian
eius vita dixit. *Omnia perspicua sunt, & instar lucis meridiane mihi clarescunt.* Consonè hanc
ad illud, quod D. Laurentius, dum pateretur Martyrium dixit, scilicet: *Mæa nox obscu-
rum non habet, sed omnia in luce clarescunt.* Vnde verissimè, & consonè ad communem
Sanctorum Patrum, & illustrium Doctorum loquendi modum asseruit Mysticus
noster Doctor animam, quæ media sublimi contemplatione in Deum transforma-
tur, Dei pulchritudinem videt, non quidem propter claram diuinæ essentia cogni-
tionem, quam in hac vita oblineat, sed propter perfectissimam cognitionem, & con-
templationem iam explicatam: ex quo prior pars propositionis elucidata, & con-
firmata manet.*

§. III.

*Secunda propositionis pars declaratur & con-
firmatur.*

7. **I**N secunda verò parte asserit Mysticus noster Doctor, quod prædictis viris perfe-
ctis: *In hoc statu, cuncta hac in amorem illi, laudesque conuertuntur, procul iam ablego fer-
mento, quod massam corrumpit. Quæ locutio verissima etiam est, & deducta ex D. Paulo
1. ad Corinth. 5. sic inquit: Expurgate vetus fermentum, vt sitis noua confectio, sicut agni-
ximi, itaque epulemur non in fermento veteri, nec in fermento malitia, & nequitia, sed in æquæ
sinceritatis, & veritatis.*

Vnde per hanc locutionem nequaquam intendit Mysticus noster Doctor, sicut

nec D. Paulus, debere in viris perfectis extingui fermentum fomitis pertinentis ad corruptionem naturæ humanæ post peccatum Protopatris Adam, & ad statum innocentia, vel iustitiæ originalis reduci, huiusmodi namque privilegium speciale fuit in B. Virgine, vt constat ex D. Tho. doctrina 3. p. q. 27. ar. 3. sed solum intendit debere quasi offerri, id est, valde debilitari rebellionem partis inferioris aduersus superiorem, ortam ex passionibus: huiusmodi namque passiones in prædictis viris perfectis habentibus virtutes heroicæ, & purgati animi, quasi extinguntur, quatenus propter assuetudinem ad hoc, vt rationi subdantur, iam ferè nullam illis molestiam inferunt, ne illos impediunt, quin totum suum affectum in Deum dirigant, vt eius amor incumbant taliter, vt similitudinem magnam cum statu innocentia, vbi fermentum massam naturæ humanæ corumpens nõ erat, sortiantur, vt sup. c. 12. à n. 5. ostendimus ex D. Thom. 1. 2. q. 59. art. 5. & q. 61. art. 6. & q. vnica de virtutibus art. 4. ad 7. & art. 10. ad 14. & ex D. Bonauent. ser. 1. de luminar. Ecclesiæ, & in 7. proces. Relig. c. 15. & opusc. de 7. itiner. æternitatis dist. 3. & ex D. Ambros. Octonario 22. in Pf. 118. & ex D. Dionys. Areopag. ad Ioan. Euangelistam, & ex Alberto Magno lib. de adherendo Deo c. 8. & ex Rusbrochio in tabernaculo fæderis cap. 19. ac tandem ex Dionysio Carthus. de vita inclusarum li. 1. ar. 14. quorum omnium testimoniorum verba ibi ad longum retulimus, & ideo ea in præsentem repetere superfluum est, & ex illis omnibus satis superque corroborata manet, tam quoad rem, quam quoad loquendi modum hæc secunda pars p. oppositionis Mystici nostri Doctoris.

§. IV.

Eadem secunda pars alijs SS. Patrum, & illustrium Doctorum testimonijs amplius confirmatur.

QVÆ adhuc magis confirmatur ex eo, quod docet D. Thom. 2. 2. quæstione 184. artic. 2. in corpore, vbi assignans perfectionem, ad quam potest quis in hac vita peruenire, perueniuntque viri perfecti, sic inquit: Tertia autem est perfectio, qua nec attenditur secundum totalitatem ex parte diligibilis, nec secundum totalitatem ex parte diligentis, quantum ad hoc, quod semper actu feratur in Deum, sed quantum ad hoc quod excludant ea, qua repugnant motui dilectionis in Deum, sicut Augustinus dicit in lib. 83. quæstionum, quod venenum charitativum est cupiditas, perfectio nulla cupiditas: Et talis perfectio potest in hac vita haberi, & hoc dupliciter: vno modo in quantum ab effectu hominis excludit omne illud, quod contrariatur charitati, sicut est peccatum mortale, & sine tali perfectione charitativum esse non potest, vnde est de necessitate salutis, alio modo in quantum ab effectu hominis excluditur non solum illud, quod est charitati contrarium: sed etiam omne illud, quod impedit ne affectus mentis totaliter dirigatur ad Deum, sine qua perfectione charitativum esse potest. (Puta in incipientibus, & proficientibus) & 2. 2. quæstione 180. art. 6. ait, quod potest homo ad talem statum peruenire in quo, Pratermissis omnibus in sola Dei contemplatione persistitur. Id ipsum docet q. 24. art. 8.

Con-